

Kære hovedbestyrelse

Vi skriver til jer angående det store positive fokus, som vores organisation specielt fra centralt hold, har omkring oprettelsen af naturnationalparkerne. Senest kommer det til udtryk i Maria Gjerdings leder i vores medlemsblad "Natur & Miljø", hvori det bl.a. hedder "Jeg håber, at alle landets borgmestre vil kæmpe for at få en naturnationalpark", og at disse parker vil "give borgerne adgang til en ny magisk verden af oplevelser og indtryk i en vild, selvforvaltende natur".

Vi deler ikke denne romantik. For os er vild natur ikke indespærrede dyr bag høje hegn. Det må derimod betegnes som en dyrepark. En delegation fra afdelingerne i Gribskov og Helsingør har forsøgt at komme til orde med relevante fagligt baserede argumenter på møder med såvel præsidenten som med hovedbestyrelsen. Der er i den forbindelse udarbejdet et notat, der uddyber argumenterne. Førnævnte delegation har også rettet henvendelse til Miljøminister Lea Wermelin om vores bekymringer og vedlagt en faglig redegørelse for de fremførte synspunkter.

Med den nævnte leder in mente er det åbenlyst, at DN centralt ikke deler den faglige skepsis omkring konceptet naturnationalparker, som vi og andre i og udenfor DN har – herunder ikke mindst indhegning med høje hegn som i tilfældet med Naturstyrelsens oplæg til den kommende park i Gribskov.

Måske tager vi fejl, men efter at have set de efterhånden mange begejstrede udtalelser i bl.a. pressen fra DN centralt er det unægteligt svært at få en anden opfattelse. Når man læser lederen og de tilknyttede artikler i seneste nummer af "Natur & Miljø", kan man kun blive bekræftet i denne opfattelse.

Dog er der i al begejstringen også afsat lidt plads i bladet til skepsis - her klart formuleret af professor Carsten Rahbek: "Man kan godt tage en beslutning om at lave et storstilet rewilding-eksperiment, fordi det er spændende at se, hvad der sker. Men som forsker er jeg nødt til at tale imod, at man ruller det ud som løsningen overalt blot på en begejstringsbølge, hvorom der på ingen måde er videnskabelig enighed", lyder det fra professoren.

I følgeskrivelsen til lovændringerne omkring naturnationalparker er fremhævet formålet med at skabe turisme og et højt besøgstal til disse dyreparker. Der er altså andre formål end blot den romantiske vision om den vilde natur. I lederen og de nævnte artikler i bladet er dette, med fare for en overrendt og nedtrampet natur, i øvrigt ikke omtalt.

Vi er kede af, at det at hegne eksisterende natur og indsætte "spændende" dyr har fået så stor fokus i DN. Foreningen har i mange år kæmpet en heroisk kamp mod hegn i naturen, og med god grund, så hvordan er vi endt her?

Og når staten kan indhegne, hvorfor skal det så ikke være i orden at indhegne private skove for at sikre et bedre jagtudbytte? Flere private skovejere er allerede på banen. Hvordan sikrer foreningen sig mod sådanne argumenter? Og hvordan forholder foreningen sig til de mange brugere af naturen, som undrer sig over, at det er vild natur at indhegne og hæmme passage for dyr og mennesker?

Vi er og bliver ikke enige om behovet for disse naturnationalparker, men nu til årsagen til vores henvendelse:

Lad os i fællesskab fremover koncentrere indsatsen i DN på det helt store problem for den danske natur – manglen på plads og sammenhæng. Det er alle i DN enige om – i modsætning til behovet for naturnationalparker.

Det er nu, at der i samfundet drøftes biodiversitet, udtagning af landbrugsjord, grundvandsbeskyttelse og klima. Og det er her kampen efter vores opfattelse skal målrettes.

Helle Øelund	Linda Bruhn Jørgensen	Jørgen Bengtsson	Michael Olesen	Bo Madsen
DN Helsingør	DN Gribskov	DN Egedal	DN Rudersdal	DN Hørsholm